

Til § 13

Bestemmelsen fastlægger fordelingen mellem bonusfond, dvs. den del af Statsanstaltens midler, hvoraf bonus udbetales, og reservefond, dvs. den del af Statsanstaltens midler, der skal henstå som sikkerhed. Bestemmelsen svarer i hovedsagen til gældende lov (§ 39). Reservefondens grundstørrelse, der i forslaget benævnes »grænse«, er således identisk med gældende lovs, nemlig 2 pct. af summen af aktiv og passiv, for rene renteforsikringer dog 2½ pct. heraf.

Den 2. grænse, inden for hvilken 10 pct. af overskuddet skal henlægges til reservefonden, er derimod i forslaget fastsat til det dobbelte af den 1. grænse, medens den i gældende lov er 5 pct. af summen af aktiv og passiv uden hensyn til forsikringsbestandens opdeling på renteforsikringer og andre forsikringer.

Den herved skete ændring, der kan betyde en udvidelse af henlæggelserne til bonusfonden, fastlægger samme forhold mellem de nævnte grænser, som er gældende for de private selskabers henlæggelse til sikkerhedsfond, selv om disse grænser beregnes på en anden måde, jfr. lov om forsikringsvirksomhed § 71.

Til § 14

Bestemmelsen svarer i hovedsagen til den gældende lov (§ 40).

Det er dog i forslaget præciseret, at den del af det forløbne femårs overskud, der mindst skal anvendes til bonus, skal dække såvel den bonus, der straks fordeles, som den bonus, der anvendes til forhøjelse af forsikringsydelse i det kommende femår.

Ved formuleringen af stk. 4 er der taget hensyn til, at bestemmelsen om udjævning af tarifforskelle gennem fordeling af bonus ikke alene skal anvendes på det tariffskifte, der skete ved gennemførelsen af den nugældende lov, men også på forskelle, der måtte opstå som følge af senere tariffskifter.

Til § 15

Bestemmelsen svarer i princippet til gældende lov (§ 41). En bestemmelse om, at livrenter eller hermed i klasse stående forsikringer, der er tegnet før 9. april 1893 ikke har ret til bonus er udeladt,

da den ikke længere har betydning.

Endvidere er adgangen til bonus udvidet, idet der nu ydes bonus til forsikringer, der er ophævet uden tilbagekøbsværdi, når der blot er indbetalt præmie for et år.

Til § 16

Bestemmelsen svarer bortset fra sproglige ændringer til gældende lov (§ 44).

Kapitel 6*Andre bestemmelser**Til § 17*

Bestemmelsen svarer til gældende lov. Bestemmelsen omfatter både Statsanstaltens og de private livsforsikringselskabers policer.

En bestemmelse af samme indhold vil blive optaget i lov om forsikringsvirksomhed ved førstkommande ændring af denne lov.

Til § 18

Borgerlig straffelovs § 152 gør det strafbart for personer, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, at røbe tjenestehemmeligheder, som de har fået kendskab til i medfør af deres arbejde.

§ 264 b gør det strafbart for sådanne personer at røbe privatlivet tilhørende hemmeligheder, som de har fået kendskab til i kraft af deres arbejde.

I begge tilfælde gælder tavshedspligten også efter at de pågældende har ophørt med deres arbejde.

Kapitel 7*Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser*

I overensstemmelse med gældende lov (§ 48) fastslås, at de regler i tidligere love og bestemmelser om Statsanstalten, der giver de forsikrede større rettigheder end efter denne lov, fortsat er gældende for forsikringer, der er tegnet før lovens ikrafttræden.

Tarifregler m. v. for forsikringer, der er tegnet før lovens ikrafttræden, opretholdes.

En særlig bestemmelse om udbetaling efter ihændehaverpolicer udstedt før 1932 er udeladt i lovforslaget, idet der kun er ganske få af disse policer tilbage.